

[Handelsministeren.]

jeg siger for meget, naar jeg udtaler, at den almindelige Opfattelse i Købmandsstanden i min Hjemby, Odense, er, at vi meget vel taaler baade under Hensyn til Forbrugeren og til Købmandens Interesse at gaa til en Indskrænkning i Butikkernes Aabningstid. Selvfølgelig kan det diskuteres, hvor stor denne Indskrænkning skal være, men det er almindelig anerkendt, at Lukketiden er for sen i mange Tilfælde. Der er mange Forretninger i Odense, for at nævne noget bestemt, som lukker Kl. 5 om Eftermiddagen; de finder, at det er ganske utidssvarende, aldeles unødvendigt, at holde aabent længere end til Kl. 5, de tilfredsstiller ikke deres Kunder derved, og derfor lukker de paa den Tid.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om nogle enkelte af de Spørgsmaal, der er fremdraget. Det ærede 5te landstingsvalgte Medlem, Venstresærede Ordfører (Villemoes), kunde ønske en mere ensartet Lukketid gennemført for alle de Virksomheder, der er givet Undtagelsesbestemmelser for, alle dem, der er omtalt udenfor § 1. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldkommen Ret. Jeg har allerede ved Fremsættelsen af Lovforslaget sagt, at jeg var utilfreds med Bestemmelserne i § 3. De er ogsaa meget udviklede. Man skal næsten være Ekspert for at kunne hitte Rede i, hvad der er hvad, og er man endelig naaet til ved et Par Timers Studium af Lovforslaget at blive fuldstændig klar over det, skal man, naar der er gaaet 8 Dage, til at foretage et nyt Studium for at hitte Rede i, hvorledes det i Virkeligheden hænger sammen. Men selvfølgelig forstaar de handlende, som disse Bestemmelser angaar, meget vel, hvad det drejer sig om, og det er jo navnlig af Hensyn til disse specielle handlende, Undtagelsesbestemmelserne er givet. Jeg har taget § 3, saaledes som Udvalget har udformet den, men jeg har, som allerede antydnet, intet imod at forhandle om en bedre Udformning af Paragraffens Bestemmelser, og kan vi naa til mere ensartede Regler, skal jeg være tilfreds med det. Men jeg maa dog allerede nu bemærke, at jeg har mine Tvivl om, at det vil være muligt at naa ret langt i den Henseende; det skal nok vise sig ved en Gennemgang af Paragraffen og ved en Forhandling med de paagældende interesserede, at det er saa at sige umuligt at bringe de forskellige Interesser sammen paa en saadan Maade, at man kan sige, at de paagældende er tilfredse med, at de faar ensartede Bestemmelser at handle efter.

Det glæder mig at høre, at Venstres Ordfører er tilfreds med de Bødebestem-

melser, der er foreslaaet. Derimod synes jeg ikke, han havde Ret i den Bemærkning, han gjorde om Betimeligheden af nu at foretage en Revision. Det ærede Medlem syntes ikke at ville anerkende, at den gældende Lukkelov af 1922 er forældet, og det ærede Medlem støttede denne Betragtning paa, at der ikke fra Handelsorganisationerne forelaa nogen Henvendelse til Handelsministeriet eller til Offentligheden om at faa Ændringer foretaget. Det er rigtigt, at nogen Henvendelse derom ikke er sket, men det er ikke ensbetydende med, at de paagældende Forretningsfolk er imod, at man foretager en Revision. De anerkender, at det vil være nyttigt at foretage en Revision, og at det i Virkeligheden er paa-krævet.

Det ærede Medlem vilde helst have, at der blev fri Lukketid. Jeg tror, det vilde føre til en for Handelsstanden ganske forfærdelig Tilstand. Den, der vilde holde aabent længe, vilde tvinge saa at sige alle Konkurrenter til at gøre det samme. Det vilde blive aldeles ulideligt for en hel Mængde Mennesker; de vilde bogstavelig talt ingen som helst Fritid faa, og de vilde alligevel ikke opnaa noget i Retning af forøget Omsætning, thi der er jo kun en vis Mængde Varer, hvis Omsætning skal formidles, og jeg tror ikke, der bliver handlet mere, aftaget flere Varer i Butikkerne, fordi disse er aabne 1—2—3—4 Timer længere. Det har jo ogsaa vist sig, at tidligere Tidens sejge Vedhængen ved den lange Aabningstid er man for længst kommet bort fra. Der findes jo ikke et eneste Menneske her i Landet, som nu kunde tænke sig, at Rigsdagen skulde vedtage en Lov, hvorefter vi f. Eks. kunde gaa hen og handle i Butikkerne om Søndagen, først om Formiddagen og efter Kirketid igen om Eftermiddagen. Det har man dog fra alle Sider erkendt var urimeligt, og man vil ikke vende tilbage til noget saadant.

Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (C. F. Sørensen), anbefalede Lovforslaget, men ønskede en enkelt Ændring af Hensyn til Fotografernes Interesser. Jeg skal være villig til at forhandle derom, ligesom jeg i det hele er villig til at forhandle om Ændringsforslag, som maatte blive fremsat, og jeg skal, for at vi kan naa et Resultat, strække mig saa vidt, som jeg paa nogen Maade mener er foreneligt med de Interesser, der skal varetaget.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), der førte Ordet paa det konservative Folkepartis Vegne, udtalte, at han